

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. D.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. K. A., advokátkou so sídlom v K., proti žalovanému **S. B. D. K.**, so sídlom v K., **o zaplatenie 2 516 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 20 C 230/2004, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 3. apríla 2006 č.k. 20 C 230/2004-55 a proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. decembra 2006 sp.zn. 6 Co 446/2006 takto

r o z h o d o l :

Konanie o mimoriadnom dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 8. decembra 2006 sp.zn. 6 Co 446/2006 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II z 3. apríla 2006 č.k. 20 C 230/2004-55 vo výroku, ktorým tento žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 208 Sk s 10 % úrokom o zmeškania od 19. júna 2004 do zaplatenia a tiež vo výroku, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 10 % zo sumy 2 516 Sk od 19. júna 2004 do 21. septembra 2004 a vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania. Zároveň rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania vo výške 2 277 Sk k rukám jej právnej zástupkyne JUDr. K. A. advokátky so sídlom v K.. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi súdu prvého stupňa. Ma za preukázané, že vyúčtovanie žalovaného urobené voči žalobkyni za obdobie od 1. januára 2004 do 31. mája 2004 (po ukončení zmluvy o výkone správy) nebolo oprávnené a nemohlo započítaním nedoplatku za toto obdobie dôjsť zo strany žalovaného k čiastočnej úhrade

žalobkyňou uplatnenej pohľadávky titulom vrátenia preplatku za obdobie roku 2003 (za dodávku tepla, teplej a studenej vody).

Na podnet žalovaného podal proti rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené, mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Napadnuté rozhodnutia navrhol zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie. Obidvom súdom vytýkal nesprávne právne posúdenie veci v otázke výkladu ustanovenia § 8 ods. 2 zákona č. 180/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom do 30. júna 2004. V tejto súvislosti poukazoval na to, že predmetné ustanovenie v žiadnom prípade terajšiemu správcovi nezakazuje vykonať pri zániku zmluvného vzťahu vyúčtovanie nákladov aj počas roka, ak k takémuto vyúčtovaniu má dostatočné podklady. Tým, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd urobili nesprávne výklad predmetného ustanovenia, potom aj nesprávne posúdili prejav žalovaného vo vzťahu k žalobkyni, smerujúci k započítaniu pohľadávky. S touto otázkou sa obidva súdy nesprávne vypořádali. Vzhľadom na to, že v napadnutých súdnych rozhodnutiach došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci bol toho názoru, že súdnymi rozhodnutiami bol porušený zákon, čím bol daný dôvod na podanie mimoriadneho dovolania, keďže to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas na to oprávnenou osobou (§ 243a ods. 1 a § 243g O.s.p.) skúmal predovšetkým splnenie podmienok v konaní o mimoriadnom dovolaní. Dospel pritom k záveru, že jednu z takýchto podmienok v prejednávanej veci nemožno považovať za splnenú.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon (§ 243f O.s.p.), a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.).

Citované ustanovenie vyvodzuje (nad rámec podmienok konania v prvom stupni, odvolacieho konania a tiež konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch podávaných

účastníkmi konania) ďalšie tri podmienky konania, ktorých splnenie zákon vyžaduje práve v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky. Prvou z týchto podmienok je okolnosť porušenia zákona právoplatným rozhodnutím súdu, druhou požiadavka na ochrane práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a treťou nemožnosť dosiahnutia ochrany inými právnymi prostriedkami. Pretože všetky uvedené podmienky konania o mimoriadnom dovolaní musia byť splnené súčasne, nedostatok ktorejkoľvek z nich bráni vecnému prejednaniu mimoriadneho dovolania.

Podľa názoru dovolacieho súdu podmienka mimoriadneho dovolania spočívajúca v potrebe ochrany práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu nie je splnená, ak je na podnet účastníka konania mimoriadnym dovolaním pre nesprávne právne posúdenie veci napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne v súvislosti s tým aj rozhodnutie prvostupňového súdu) o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku upravujúce podmienky mimoriadneho dovolania treba vykladať v súvislosti s jednotlivými ustanoveniami upravujúcimi dovolacie konanie a to ústavne súladným spôsobom, t.j. tak, aby ich aplikáciou sa neobchádzal účel ustanovení o dovolaní podanom účastníkom konania. Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 353/2003 Z.z. účinnou od 1.9.2003 bolo ustanovenie § 238 upravujúce podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu doplnené o odsek 5, v zmysle ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada a na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Účelom tejto úpravy bolo vylúčiť dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v prípadoch tzv. bagatelných sporov, t.j. sporov, predmetom ktorých je peňažné plnenie neprevyšujúce určený násobok minimálnej mzdy. V týchto prípadoch dal zákon prednosť požiadavke na zjednodušenie a zrýchlenie civilného procesu pred možnosťou domáhať sa ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov aj v dovolacom konaní, považujúc za postačujúcu ochranu práv poskytnutú účastníkovi v riadnom opravnom konaní.

V prejednávanej veci odvolací súd vo výroku napadnutom mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora rozhodol o potvrdení rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým

žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 208 Sk spolu s 10 % úrokom z omeškania (ako príslušenstvom) od 19. júna 2004 do zaplatenia a vo výroku, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť žalobkyni zaplatiť úrok z omeškania (ako príslušenstvo) vo výške 10 % zo sumy 2 516 Sk od 19. júna 2004 do 21. septembra 2004. Minimálna mzda ku dňu podania žaloby dňa 12. júla 2004 bola 6 080 Sk. Jej trojnásobok predstavoval čiastku 18 240 Sk. Odvolací súd teda potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o peňažnom plnení (neprihliadajúc na príslušenstvo), ktoré neprevyšovalo sumu 18 240 Sk. Ak platná právna úprava v takomto prípade nedáva žalovanému možnosť domáhať sa ochrany svojich práv podaním dovolania a to s cieľom vylúčiť prejednávanie bagateľnej veci, potom ochrana práv žalovaného nevyžaduje ani podanie mimoriadneho dovolania. Iným výkladom by sa totiž obchádzal účel tejto právnej úpravy, keď prostredníctvom inštitútu mimoriadneho dovolania by sa naďalej prejednávali bagateľné spory.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o mimoriadnom dovolaní pre nedostatok jednej z podmienok takého konania a neodstrániteľnosť tejto prekážky konania podľa § 243i ods. 2, § 243c, § 243e ods. 1 a § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p., zastavil.

O trovách konania o mimoriadnom dovolaní rozhodol podľa § 243i ods. 2, § 243b ods. 4 a § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p., pretože konanie o mimoriadnom dovolaní bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. marca 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :